

vi også indflydelse og skaffer som i det her tilfælde nogle resultater. Det er en væsentlig forskel på Det Radikale Venstre og SF.

Kl. 14:28

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 14:28

Pernille Frahm (SF):

Jeg må da også kvittere med, at jeg synes, at De Radikale har drevet det vidt her. Fra at være et parti, der virkelig arbejdede for internationale nedrustningsaftaler, er man blevet et parti, der går med til stort set hvad som helst, bare man er med. Det er da imponerende!

Jeg kan huske, at Det Radikale Venstre med hr. Morten Helveg Petersen som ordfører stort set kørte den samme linje sidste år, så jeg kan ikke engang spørge om forskellen på dengang og nu. Men hvad er det så for et fingeraftryk, som er særlig radikalt på den aftale? Kan jeg få et svar på det?

Kl. 14:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:28

Morten Helveg Petersen (RV):

Sidste år fik vi en analyse, som mundede ud i, at dansk klyngeammunition af typen DM 662 nu udfases. Endvidere undersøges muligheden for at udfase den øvrige klyngeammunition inden for en 10-årig periode. Det er meget konkrete resultater, som vi i Det Radikale Venstre faktisk er meget tilfredse med, kan jeg fortælle fru Pernille Frahm. Det viser – tror jeg – i virkeligheden meget præcist, hvad forskellen er på at være uden for og gå ind og søge indflydelse.

Kl. 14:29

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg vil lige runde den sidste debat af, hvis det er muligt, med nogle informationer, for det, der blev vedtaget sidste år, var punkt 1, at man internationalt skulle arbejde for et juridisk bindende forbud, og punkt 2, at man skulle undersøge mulighederne for og fordele og ulemper ved, at Danmark indførte et nationalt dansk forbud mod alle former for klyngebomber. Det, vi vedtager i dag, er altså en gentagelse af det første: at arbejde for et internationalt forbud. Og det, der

så er skredet for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, er, at man nu accepterer, at vi skal beholde én type af klyngebomber i det danske arsenal. Det er da et skred, der er til at forstå.

Det er mærkeligt, at man står fast på at bevare klyngebomberne. Man har aldrig anvendt dem, man har ikke planer om at anvende dem, og man anerkender jo også de meget store humane problemer, der er forbundet med klyngebomber. Man har nogle tynde argumenter: Regeringen mener ikke, det er bevist, at fejlmargenen er så stor, som det f.eks. antydes i norske undersøgelser. Man sætter sin lid til producenten, som bedyrer, at de er blevet forbedret, siden nordmændene undersøgte dem. Producenterne påstod tidligere, at der var en fejlprocent på 1, og da bomberne så blev prøvet i praksis, var der en fejlprocent på 10. Er det sådan nogle producenter, man skal stole på, som kun har den interesse at sælge flest mulige klyngebomber? Nej, det skal man selvfølgelig ikke. Regeringen erkender jo også, at der er tvivl, og jeg synes, man skulle lade den tvivl komme de mulige civile ofre til gode i stedet for at bøje sig for producenternes mangelfulde oplysninger.

Sidste år sagde udenrigsministeren til Enhedslistens ordfører, at fejlprocenter på mellem 5 og 10 er uacceptable, men alt tyder jo på, at den ligger mellem 5 og 10 pct. Er det ikke stadig væk uacceptabelt, hvis det er mellem 5 og 10 pct.? Og hvor er der dokumentation for, at fejlprocenten holder sig under 5 til 10? Hvor er den henne?

Så vil jeg bare sige, at selv hvis vi kom helt ned på 1 pct. ueksploderede bomber, så ville det betyde 40.000 ueksploderede bomber i Sydlibanon. Det er altså ikke småting, vi taler om.

Regeringen siger, at et nationalt forbud vil svække Danmarks forhandlingsposition. Det er noget vrøvl, det vil styrke den, for det vil få andre lande til at gøre det samme. Det er fejlagtigt at tro, at man skal være fodslæbende for at komme fremad, man skal faktisk presse på med et godt eksempel for at komme fremad.

Nej, det, der er problemet, er selvfølgelig endnu en gang, at et dansk forbud vil støde vennerne i den amerikanske regering, og det vil man ikke gøre; det er så vigtigt at være gode venner med George Bush selv her til det allersidste for hans vedkommende, og det er vigtigere end menneskerettigheder og folkeret. Vi ved jo, at det er meget tvivlsomt i forhold til folkeretten overhovedet at have klyngebomber, fordi de spreder så meget ueksploderet ammunition,